
KULE
www.kulekitap.com

şiir
nilgün'ce
zeynep nilgün gökçeöz
ISBN 978-975-2470-03-3
1.Basım, İstanbul, Nisan 2017
Genel Seri:7 Şiir Serisi:4

Kule Kitap©
www.kulekitap.com
www.budukkan.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Benjamin AE
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Özkaracan Matbaacılık/ Yenibosna

Eserin bu baskı için tüm hakları Kule Kitap©'a aittir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir.
Kule Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

nilgün'ce

zeynep nilgün gökçeöz

Zeynep Nilgün GÖKÇEÖZ

1957 tarihinde Malatya'da doğdu.
İki çocuk annesi. DSİ' den emekli oldu.

Şiir yazmaya Prof. Dr. Neriman
SAMURÇAY' ın teşviki ve sevgisi ile
annesinin vefatı sonrası başladı.

"Nülgünce" yazarın ilk eseri.

Anneme, babama
ve tüm sevdiklerime...

GÜNE NAZİRE

Merhaba
tomurcuklarımın umuda uzanan
ipek ellerine
ve
mavi kapılar arkasında
rehin bıraktığım
dünü yorgun
bugünü hür olmayan
yazgıya merhaba.

Merhaba
Gecenin sessizliğinde
Dolaştığım sokak lambalarına,
Bir yıldızdan düşen
Kınalı dokunuşlara
Ve
Gamzeleri yüzünde parlayan
Ay ışığına merhaba.

Merhaba
Penceremde pırıl pırıl oynaşan
Yağmur damlalarının
Yüreğime sığınan
Beyaz gelinlikli kavuşmalarına
Ve
Başımı döndüren sabahlarda
Şafaklar kadar güzel
Hayal bahçelerinin
Çılgın çiçeklerine merhaba.

Merhaba
Çocukluğumuzun masum gülümsemelerine
Merhaba
Gençliğimizin mahcup sevişmelerine
Merhaba
İkinci baharlarımızın bitmeyen özlemlerine...

ANNEMSİZ ŞARKILAR
"Gidip dönülmeyen uzak diyarlara"

Ağlamaktan vazgeçip
Usulca bir şarkıya tutunuyorum
Kötü rüyadan uyanmak ister gibi
Elimi boşluğa uzatıp göğsünü arıyorum
Sıcacık tenine başımı koyup
Barınmak istiyorum dipsiz heceler gibi.

Dün ne güzeldi,
Üstüm başım gökkuşağına bulanarak
Yağmura sapan atardım
Çocuksu sevinçlerimle uyanırdım uykumdan
Mutfaktan gelen sesini dinleyip
Hangi yemeği pişirdiğini anlamaya çalışırdım
Memleketinin türkülerini hasretle söylerken
Gurbet sancını
Gidermeye çalıştığını bilirdim
Sesin titrediğinde anlardım ağladığını
Ben de üşürdüm o zaman ama ağlamazdım
Çünkü sen yanımdaydın
Özlemek senin sırandı anne.

Sana dair her şey mucizeydi,
Hüzünlerimin gizli odasıydın
Davetsiz misafiriydim kollarının
Her üşüdüğümde
Yüreğinin en ücra köşesine sokulup
Sevginle ısınırdım
Sabahlara kadar uyumadığını bilip
İlk aşkımı anlatırdım saatlerce
Sımsıkı sarılırdın yorulmuş özlemlerime
Saçlarımdaki parmak izlerinle uyur
Kırgınlığımı unuturdum ninnilerinle.

İşte böyle anne,
Ben yaşamı hep göğüslerinden yudumladım
Her yenilgiden dönüşte
Yaşama yeniden merhaba demeyi senden öğrendim
Sabırlarını ezberlediğimi kimse bilmedi
Sevgin hüzünlerimin tesellisiydi
Bu yüzdendir ki
Bütün zamanlarım hep sen koktun anne.

Şimdi elimi tut, bir şeyler söyle
Seni bulmak istiyorum ve
Göğün neresine bakacağımı bilmiyorum
Artık yetmiyor fotoğraflar
Şarkılarını duymak istiyorum
Şiirlerimi okumak istiyorum sana
Neredesin, seni özledim anne
Kucaklasana hadi beni
İşaret versene alnındaki yıldızla
Susmasana anne, yoksa ağlayacağım.

Yoksun,
Gökyüzü yağmur kokuyor yine
Masallarım öksüzlüğümün toprak kokusunda
Sancılanıyor usulca
Yağmurun dinmesini bekliyorum, dinmiyor
Ben de gökyüzüne eşlik ediyorum gözyaşlarım ve
Senin en sevdiğin şarkın La Polama ile.

Özlem tohumları serpiştirilirken hücrelerime
Beni bir kere öp ve öyle git
Hasretin doğduğu yere anne.

ANNEM UZAK BİR DENİZ

Annem,
Dün gece sesini çıkardım yastığımın altından
Hiç solmamıştı
Hiç gitmemiş gibi sıcacıktı
Önce yanağıma sürdüm
Sonra defalarca öptüm ıslanmış dudaklarımla
Özlemin ruhunu çıkarıp içimden
Sensizliğe sokuldum usulca.

Bilsen,
Kaç kez can havliyle fırladım düşlerimden
Kaç kez sayıkladım çiçeğe durmamış dalların üstünde
Dağlara bakarken kaç kez umudumu öldürdüm yoksun diye
Oysa benim delikanlı naralarım vardı
Hüzünlere pabuç bırakmayan
Gidenin ardından dimdik durabilen…
Meğer sahteymiş anne
Ben sensizliğe alışamamışım
Bunun için çığlık atan geceleri
Kendime dost bilmişim.

Her gece hayallerime başımı koyduğumda
En derin suskunluğumu dizlerimin üstüne alıp
Sana mektuplar yazıyorum
Bazen gözyaşlarım siliyor yazdıklarımı ama
Vazgeçmiyorum, tekrar tekrar yazıyorum seni sevdiğimi
Okuyorsun değil mi anne….

Bak şu an
Sana yazdıklarımı temize çekiyorum
Unutmuşum ellerinden öpüyorum demeyi
Her satır arasına pembe hayaller koymayı
Sen gideli her şey aynı
Merak etme sakın diye boynuna sarılmayı unutmuşum.
İyi ki hatırladım, yoksa yüreğin sızlardı
İçin parça parça olurdu biz közlendikçe
Sen sakın sol yanımızdan gitme
İçten içe bizimle konuş anne.

Ne çabuk geçiyor yıllar
Bu mektup da sonuna geliyor
Zaman mı kalleş
Bizim gördüğümüz rüya mı kısa bilemiyorum.
İşte son noktayı da koyuyorum
Öksüz parmaklarımla
Belki yarın gelir
Bu mektubu o soğuk mermerin altına koyarım
Sen gizlice alıp okursun
Ama ne olur ben oradayken okuma
Arkamı dönemem, üşüdüğün aklıma gelir
Oradan gidemem anne
Ellerinden öpüp, boynuna sıkıca sarılmadan
Saçlarına dokunmadan
Gözlerine bakmadan gidemem anne…
Yoksa
Zamansız inen güzler misali
Gazele döner gülüşlerim.

ADI OLMAYAN SEVDALARA

Seni söylemek şiir olsa
her dize kapanırdı ayaklarına,
Her kelime sabah olup
dans ederdi pencerende,
Ümitler yaşardı çok eskilerden
Mutluluk alkışlardı sessizliğin içinde
Sanki başka bir mevsimin sözcükleriyle
Dudaklarımdan gitmezdin şiir gibi...

Seni söylemek şarkı olsa
her köşeye sızardı soluksuz nağmelerin,
Yanağıma değerdi azat edilmiş hasretin
Delikanlıca sarılırdı sol yanıma
isimsiz sevişmelerin...
Senin dudaklarınla öperdim
hüzünleri alnından,
Tenindeki son dokunuşuma
ezberletirdim sevgimin ezgilerini...

Seni söylemek deniz olsa
yalnız gemilerinin limanı olurdum,
İşgal ederdim bütün kıyılarını
akşam kızılı bakışlarımla,
Hazan susuşlu yıldızları
kavuştururdum dalgalarına,
Islak saçlarımı örterdim üstüne
Öperdim usulca martı kanatlı umutlarını
Senin gözlerinde saklardım
kum tanelerinin mahremliğini,
Dalardım derinlerine
Sırlarını verirdim
Vurgun yemiş sevgilerin...

Ve seni sevmek ertelenmiş düşlerim olsa
Gecelere yürürdüm gözlerinle,
Hiç uyanmamak üzere
Uzanırdım mehtabın kollarına...

YILLANMIŞ BİR ÖMÜR BİZİMKİSİ

Biliyor musun sevgili
Gördüğümüz onca düşle
Geçtiğimiz kaçıncı iklim bu,
Kaçıncı dilek tutuşlarımız kavuşmaya dair
Hiç yazılmamış kelimelerle
Yaşadığımız kaçıncı şehir bu.
Şimdi
Güneşin altında kurduğumuz endamlı cümleler
Odasız hayallerimize can veriyor
Mutlu rüyalarımızdaki sevgi
Ezberimizdeki yıldız parıltılarıyla sevişiyor
Bunun için
Sevda kımıldarken içimizde
Kuyruklu yıldızlar akıp giderken zaman tünelinde
Hangi efsunlu gecede olduğumuza aldırmadan
Aşkla sobeleniyoruz bir tutam gökyüzünde.

İşte böyle sevgili
Şimdi başlıyor gözlerimize yenik düşen
Gölgesi büyük hasretlerin öyküsü
Şimdi başlıyor,
Aşka üryan kaçamak merhabalar
Dudaklarımıza yapışan ıslaklığa dokunarak
Bir sayfa çeviriyoruz şimdi
Mayıs çekirgeleri fırlıyor her masum harfin arasından
İsyankâr çığlıklarla örtüyor gecenin üstünü
Düşlerimizin değişmesine izin vermeden
Sabır sızmış kollarımızla kederlerimize sarılıyoruz,
Biliyoruz, biz aynı göğün çocuklarıyız
Bunun için merhaba diyoruz
Sevgiye dar gelmiş kalbimizle
Yüzümüzde açan coğrafyalara.

Haydi, sevgili
Gece bitmeden bana yasak gülüşlerinle seslen
Satırlara sığdıramadığın kor zamanları
Gözlerime yaz,
Haydi sevgili
Uyandır beni gölgesi derin aşktan
Yasaklı kavuşmaların şerefine
Kedersiz sevdalarla seviştir hüzünlerimi
Kanatlarım kırılmadan
Şiirlerle tara saçlarımı
Işığı özlemek gibidir aşk
Tutsaklığın adıdır aşk
Ya da birlikte ölelim demenin
Diğer adıdır aşk
Haydi
Gece son nefesini vermeden
Elimi tut ve
Töresiz ölümlere götür beni.